

PRÁZDNINOVÉ VYDÁNÍ: ČERVENEC – SRPEN 2020

Svět je v ohrožení, pouze když jeden druhého ohrozíme.

Slavko Kroča

**SYMBOLISMUS
STŘÍBRNÉ BARVY**

**PODOBENSTVÍ
O VOLBĚ**

LIDÉ SE BOJÍ LIDÍ

n@- ČASOPIS

Filozofie pro život - č. 127 - 25. června 2020

Filozofie, kterou navrhujeme, je způsob života dostupný všem, což znamená uplatňování učení velkých mudrců v praxi.

Kultura je uskutečňování lidských hodnot v životě, čímž se stává aktivní, využívá kvality každého člověka a rozšiřuje obzory.

Dobrovolnictví je plodem vůle vložené do služby ostatním. Neexistuje větší bohatství, než je ochota.

BRNO

www.akropolis.cz/brno

HRADEC KRÁLOVÉ

www.akropolis.cz/hradec

LIBEREC

www.akropolis.cz/liberec

OLOMOUC

www.akropolis.cz/olomouc

OSTRAVA

www.akropolis.cz/ostrava

PARDUBICE

www.akropolis.cz/pardubice

PLZEŇ

www.akropolis.cz/plzen

PRAHA

www.akropolis.cz/praha

ZLÍN

www.akropolis.cz/zlin

PhDr. Slavica Kroča, šéfredaktorka
Mgr. Ivana Hurytová, odpovědný redaktor
Redakce a grafická úprava:
Eva Bímová, Martina Flaitingrová
Jana Aksamítová, Ing. Ondřej Aksamít,
Mgr. Aleš Gabriel

Vydává Nová Akropolis z. s.
Varšavská 19, 120 00 Praha 2
Tel.: 222 515 152, mail: nova@akropolis.cz
Nová Akropolis se nemusí plně ztotožňovat s obsahem uveřejněných textů, odpovídají za ně výhradně jejich autoři.

© Nová Akropolis z. s.
Všechna práva vyhrazena. Tento časopis nebo jakákoli jeho část nesmí být reprodukována v jakékoli formě bez předchozího písemného svolení vydavatele.

www.akropolis.cz

Milí čtenáři,

před nedávnem jsem si při jedné z našich přednášek vzpomněla na rčení, které mě oslovilo už před lety: *Ráno vstávám, protože jdu za svým snem, večer jdu spát, protože jdu za svým snem.* Když se večer ukládáme ke spánku a noříme se do světa snů, nevíme, co nás přesně čeká a zda si prožitý sen po probuzení uchováme v naší mysli. Stává se, že zůstává jen mlhavá představa, a čím více se ji snažíme konkretizovat, tím více nám uniká. Naše sny nám však mohou pomoci porozumět nám samým a mohou přispět k pochopení smyslu našeho života.

S přiblížením se k jeho smyslu se pro nás život stává srozumitelnějším a můžeme prožívat skutečnou radost z uskutečňování snů, které máme v bdělém stavu a za kterými ráno jdeme... Věčná moudrost říká, že se v nitru každého člověka nachází archetypální svět, jenž se projevuje jako pradávne volání po dokonalosti, dobru, svornosti, lásce..., jež je silné a nepřetržitě a projevuje se jako přání, aby náš sen začal žít v tomto světě.

Aby se naše sny staly skutečností, potřebujeme se **odvážit**, což znamená rozvíjet vůli prostřednictvím stálého postoje odvahy, jež překonává všechny potíže a obavy. Dále musíme **chtít**, chtít z celého srdce uskutečnit to, co nás převyšuje, mít víru v sebe sama a umět překonat pomíjivé emoce a pocity. Když se odvážíme a chceme, tak i **můžeme**. Stáváme se těmi, kteří mohou uskutečnit svůj sen.

V červenci v Nové Akropolis oslavíme 63. výročí jejího založení. I ona byla na začátku snem jejího zakladatele prof. J. A. Livragy a dnes je skutečností pro tisíce Akropolitánů na celém světě, pro které se filozofie stala životním postojem přispívajícím ke zlepšení života jak jednotlivců, tak i společnosti.

Jak řekl Mark Twain: *Straňte se lidí, kteří znevažují vaše sny. Malí lidé to vždycky dělají, ale opravdu velcí lidé ve vás vyvolají pocit, že i vy se dokážete stát velkými.*

Eva Bímová
Ředitelka Nové Akropolis v ČR

PODOBENSTVÍ O VOLBĚ

Kdysi dávno žili na celé Zemi jen dva lidé: jeden muž a jedna žena, první lidský pár. Aby jim Stvořitel usnadnil život, spouštěl jim z nebe na provaze různé dary: jídlo, oděvy a další užitečné věci. Jednoho dne jim spustil z nebe velký kámen, ale muž a žena ho rozzlobeně odmítli.

K čemu by jim byl dobrý kámen, který je nenasytí ani nezahřeje? Stvořitel tedy vytáhl

kámen zpět a příští den jim spustil na zem banán. Tento dar uvítali první lidé nadšeně a s velkou chutí banán snědli.

Vybrali jste si dar, který je křehký a má jen krátké trvání, řekl jim tehdy Stvořitel. Proto bude takový i váš život. Kdybyste přijali můj včerejší dar, mohl být váš život stejně trvalý a pevný, jako kámen. Tím, co si volíte, určujete, jací budete.

S ÚSMĚVEM JDE VŠECHNO LÉPE...

Dlouhodobě

Syn advokáta se zapsal na práva. Studoval řádně, zkoušky skládal včas a udělal státnice. Přišel okamžik, kdy mu otec postupně přenechal kancelář.

Už po prvním týdnu přišel syn k otci se slovy:

Co jsi to za advokáta?! Tento případ jsi řešil léta, já ho vyřešil za týden.

Ach, synu, ještě se musíš hodně učit. Tento případ tě živil během studia!

Z filozofických anekdot

CO SOKRATES DĚLAL NA TRHU?

Vypráví se, že řeckého filozofa Sokrata vídávali, jak se pořád prochází po největším trhu v Athénách.

Jednoho dne se ho jeden z jeho učedníků zeptal: *Učiteli, naučili jsme se od tebe, že každý mudrc vede jednoduchý život. Ty však nemáš ani jedny boty.*

Správně, odpověděl Sokrates.

Učedník pokračoval: *Přesto tě každý den vídáme na hlavním trhu, jak obdivuješ zboží. Můžeme shromáždit nějaké peníze, aby sis mohl něco koupit?*

Mám všechno, co chci, odpověděl Sokrates, ale rád chodím po tržišti, abych se ujistil, že jsem bez spousty těch věcí naprosto šťastný.

SYMBOLISMUS STŘÍBRNÉ BARVY

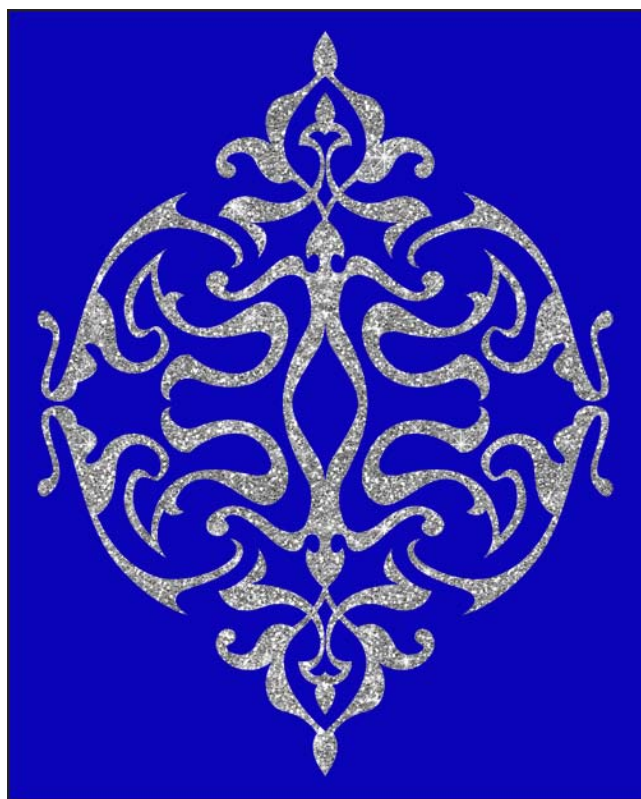
Je to krásná třpytivá barva čistoty a lehkosti, je velmi jemná a klidná. Protože dostala svůj název od stříbra, drahého kovu s velmi zajímavými vlastnostmi, podíváme se nejprve na ně, abychom lépe pochopili její význam.

Stříbro je druhým nejvýznamnějším drahým kovem po zlatě. Má výtečné vodivé a kujné vlastnosti a velkou chemickou stálost, proto je hojně využíváno v různých slitinách v elektrotechnickém průmyslu. Ale kromě těchto technických parametrů má další zajímavé vlastnosti, jež přispívají k symbolickému významu stříbrné barvy.

Stříbro má výjimečné baktericidní a dezinfekční účinky. Už ve starých civilizacích bylo používáno k léčbě zánětů očí a úst a ještě během první světové války se na zraněné rány používaly obklady se stříbrným práškem. Ve stříbrných nádobách se už ve starověku uchovávaly potraviny a do mléka, vína nebo vody se házely stříbrné mince, které nápoje udržovaly stále čerstvé. Možná kvůli těmto vlastnostem stříbrná barva představuje čistotu, jak fyzickou, tak i čistotu myšlenek a emocí, jejich vznešenost a ušlechtilost. Stříbrná čistota není jenom nepřítomností špíny, ale je to čistota dokonalosti zářící vnitřním světlem. Má něco společného s hvězdami, pochází z nebe a nese v sobě aspekt věčnosti, který přináší věcem trvalost.

Stříbro se také používá na výrobu zrcadel, protože dokáže odrazit až 95 % viditelného elektromagnetického záření, tedy světla. A v symbolickém smyslu je stříbrná barva spojována s Měsícem, který také sám nevydává světlo, ale odráží světlo Slunce. Nedokáže zahnat temnotu noci, ale může ji zmírnit a posvítit všem, kteří ve tmě hledají

cestu. Měsíční svit má stříbrnou barvu, kterou zaplavuje celou přírodu a odhaluje její téměř pohádkovou podobu. U jihoamerické civilizace Inků bylo stříbro slzami Měsíce, který plakal kvůli hadu, jenž ho pravidelně požíral a ukusoval z jeho stříbrné tváře na nebi. Bylo tedy spojeno s pravidelnými cykly a s tajemstvím novu, kdy se to viditelné ukryje, a je třeba proniknout jinými očima do toho, co je za denního světla neviditelné.

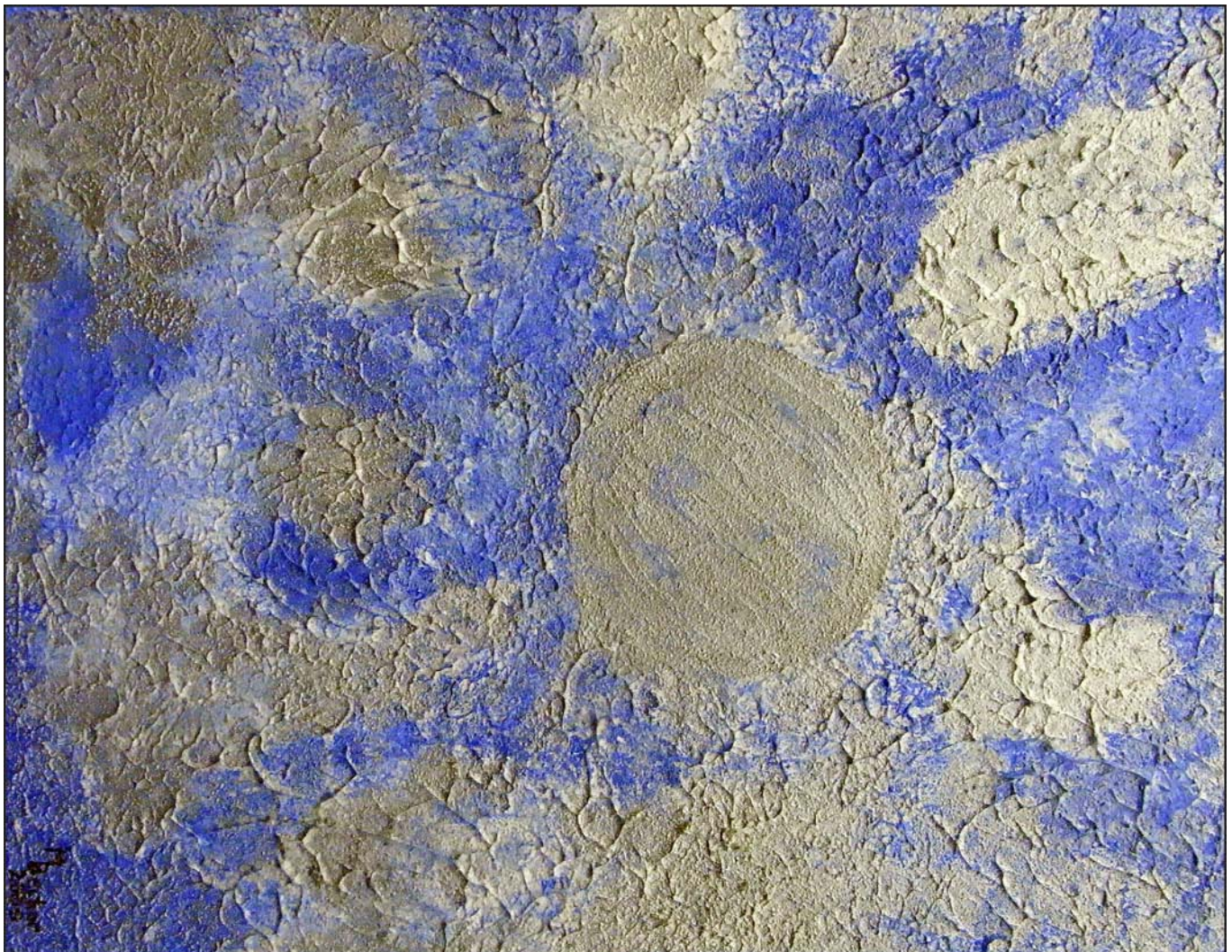
U starodávných civilizací byla stříbrná barva spojována se ženským principem v přírodě, oproti zlatu, které představuje princip mužský. Tento ženský princip symbolizuje Velkou Matku, Prvotní materii, Přírodu na všech jejích úrovních, jež všem věcem dává život a přináší jim neutuchající energii k naplnění jejich vlastního cíle. Proto tuto barvu často

najdeme ve spojení s velkými bohyněmi starověkých civilizací, jež nesly některé charakteristiky této Velké Matky. V Egyptě to byla bohyně Isis, která má na hlavě takzvané lunární rohy, symbolizující srpek měsíce. Byla božstvem lásky plodící život a zároveň ochránitelkou před jakýmkoli zlem. V Řecku najdeme bohyni spojenou se stříbrnou barvou zvanou Artemis. Byla bohyní měsíčního, tedy stříbrného světla, ochránkyní čistoty a všech živých bytostí v přírodě. Její šíp představoval měsíční paprsek protínající temnotu noci, aby ukázal cestu ke světlu těm, kteří ji ztratili.

Stříbrná barva je především barvou třpytu hvězd. Když se na ně díváme ze Země, povznáší nás jejich krása a dokonalost, neboť díky nim tušíme, že za fyzickým světem musí být nějaký neviditelný řád, který všemu dává skrytý smysl a směr. Stejně, jako je těžké tyto archetypy přenést do fyzického světa, je také

těžké přenést do něj stříbrnou barvu, protože bez vnitřního světla se z ní stává barva šedá, směs bílé a černé. Proto v psychologickém smyslu musíme vložit do jednání vlastní světlo, svou sílu a nadšení, abychom dosáhli míru a harmonie, kterou barva představuje. A také je žádoucí, abychom dokázali pozvednout vědomí k nejvyšším stavům lidské bytosti, k vnitřnímu hvězdnému nebi, v němž sídlí velké ideály, jež nás celý život vedou a v nichž pramení naše vznešené myšlenky a city. Tyto ideály se často zdají nedostižné, stejně jako hvězdy na nočním nebi. Ale někdy se za temné noci podíváme na nebe a hvězdy se nám zdají tak blízké, jako kdybychom si na ně mohli sáhnout. A stejně i naše sny a ideály nejsou neuskutečnitelné. Zářící na našem vnitřním nebi a my máme schopnost snést je na zem, aby svou stříbrnou barvou ozářily život náš i ostatních lidí.

Jana Aksamítová

REPRODUKCE ARCHEOLOGICKÝCH NÁLEZŮ Z CELÉHO SVĚTA

ANKH

Ankh patří mezi nejrozšířenější egyptské symboly. Je to starodávný symbol věčného života, nazývaný také *Klíč Života*. Objevuje se v rukou egyptských bohů jako emblém Věčného Života a jako klíč k tajemstvím Přírody.

Pro člověka byl symbolem toho, že božského stavu věčnosti může dosáhnout svým úsilím. Představoval nebeského dokonalého člověka, v němž se odráží celé universum a který dokázal rozvinout své duchovní potenciály, jež jsou na Ankhů zřetelně horním kruhem.

Na této reprodukcí Ankhů můžeme vidět ještě další dva důležité egyptské symboly:

džed, sloup stability, pevného spojení mezi nebem a zemí;

a hůl, která egyptským bohům dávala schopnost kráčet v temnotách hmoty a vyhýbat se všem jejím nebezpečím.

Je vyrobena podle Ankhů nalezeného v núbijských pyramidách z okolí Gabal Barkal a nyní se nachází v Britském muzeu v Londýně.

EGYPTSKÉ HIEROGLYFY

Egyptské hieroglyfy jsou starodávným posvátným písmem, které Egypťané používali v téměř nezměněné podobě od počátku svých známých dějin, tedy přibližně od r. 3200 př. n. l. až do uzavření posledních chrámů kolem roku 530 n. l. Hieroglyfy jsou tzv. piktogramy, neboli obrázkové písmo, které je hluboce symbolické. Každý znak má více významů a své sdělení také přenáší na více úrovní: má svůj fonetický význam, pak základní, často odpovídající samotnému obrázku, a pak další významy přenesené nebo magické, podle toho, kdo a kvůli čemu je používal.

V Egyptě se zachovalo velké množství textů na papyrech, v pyramidách či v hrobkách. Naprostá většina z nich má posvátný charakter, to znamená, že nevyjadřují každodenní praktické záležitosti, ale že promlouvají k duši, k jemnějším úrovním člověka, přinášejí jí starodávné poznatky a povznášejí ji k hlubokým a trvalým pravdám.

V našich sídlech nebo na www.vecnakrasa.cz

ZE ŽIVOTA NAŠÍ ŠKOLY

INTERNETOVÉ NOVINKY

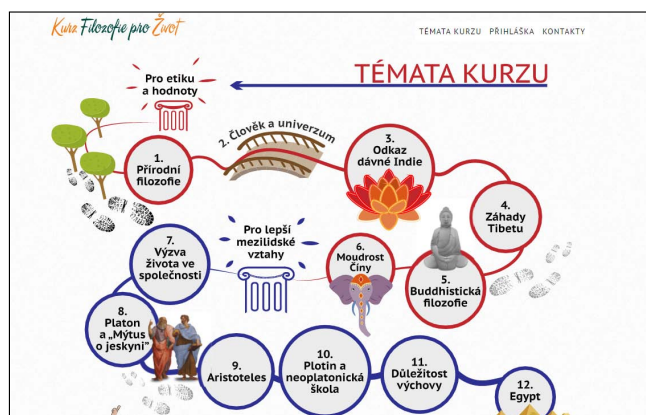
- FILOZOFIE
- KULTURA
- DOBROVOLNICTVÍ

Během koronavirového období jsme se nemohli setkávat osobně, a tak jsme využili čas a moderní technologie k tomu, abychom pro vás připravili několik internetových novinek.

Filozofie pro život

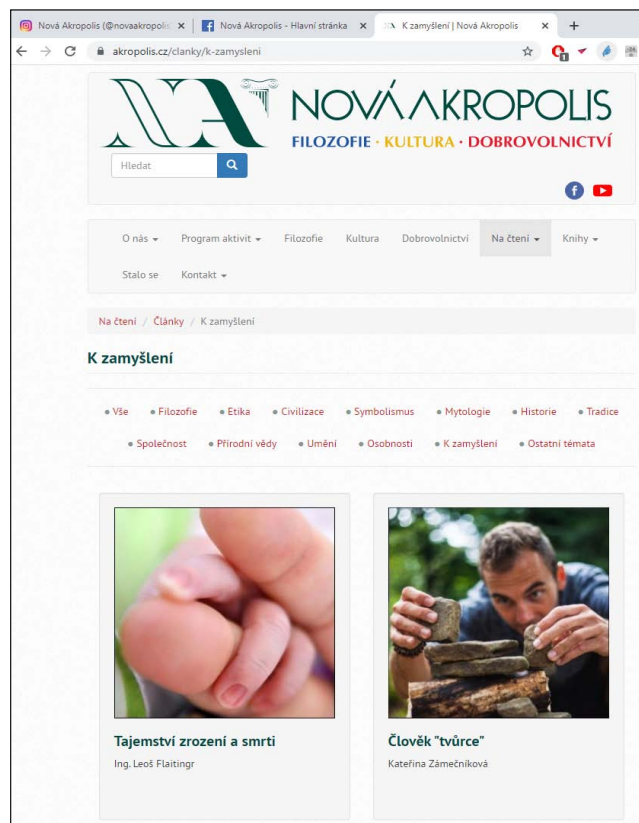
Na stránce www.filozofieprozivot.cz jsme vytvořili novou prezentaci kurzu Filozofie pro život. Filozofie pomáhá člověku objasnit, a potom prakticky naplnit základní životní principy. Také nová podoba stránky dostala jasnou a praktickou formu.

Protože polovina návštěvníků přichází na naše stránky prostřednictvím mobilních telefonů, stránka byla optimalizována pro zobrazování na těchto přístrojích.

Články

Během času nucené izolace si někteří z nás položili otázku: Co mohu udělat pro období, kdy toto „vězení“ skončí? Odpovědí bylo vytvoření skupiny dobrovolníků, kteří začali uspořádat články na zajímavá témata do sekce www.akropolis.cz/clanky. Protože článků rychle přibývalo, musely být rozčleněny do kategorií. Také byla vytvořena možnost články sdílet na Facebooku.

#CteniProDusi

Protože aktivní jednání vždy přitahuje další aktivitu, začali čtenáři článků tyto inspirace šířit prostřednictvím Facebooku. Vznikla myšlenka vytvořit nějaké pojítko mezi těmito články. A tak vznikl společný hashtag [#CteniProDusi](https://www.facebook.com/hashtag/cteniprodusi).

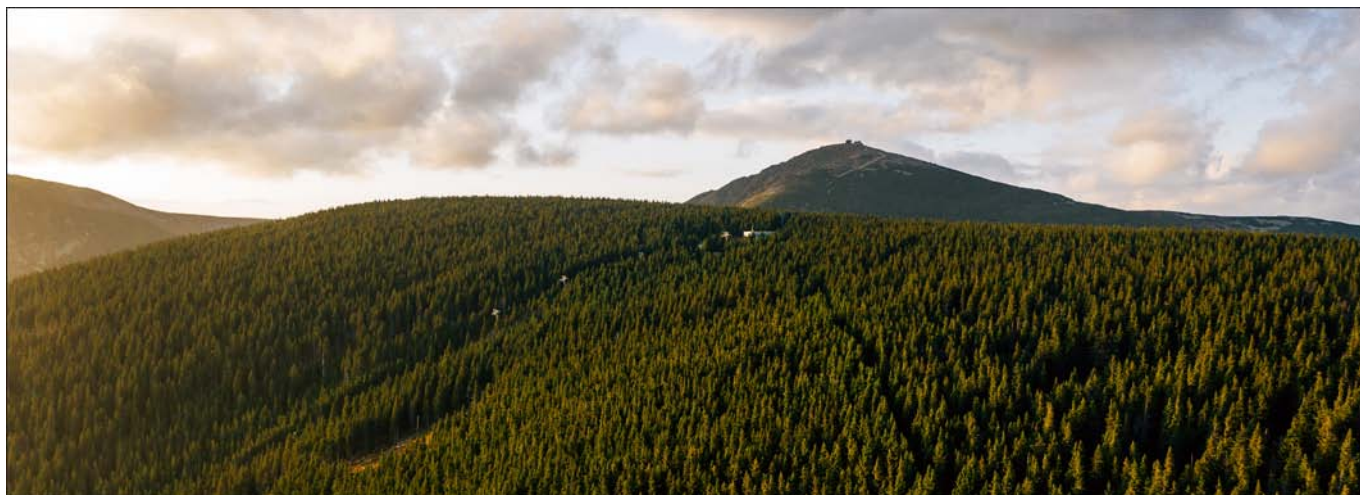
Pokud máte chuť se k této aktivitě připojit, budeme rádi, když nám pomůžete šířit filozofické myšlenky. Začít můžete třeba tak, že si na stránce www.akropolis.cz/clanky vybere text, který je vám blízký, a kliknete v patičce článku na tlačítko „Share“. Do komentáře můžete přidat [#CteniProDusi](https://www.facebook.com/hashtag/cteniprodusi).

Věříme, že tyto internetové novinky jsou užitečné, ale už se moc těšíme na osobní setkání.

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

... Krkonoše jsou nejen nejvyšší hory v České republice, ale prvenství jim náleží i z hlediska rozmanitosti přírody? Na jejich území se vyskytuje velké množství různorodých ekosystémů: najít tu můžeme horské lesy a louky typické pro střední Evropu, ale i tundru, alpské trávníky nebo rašeliniště.

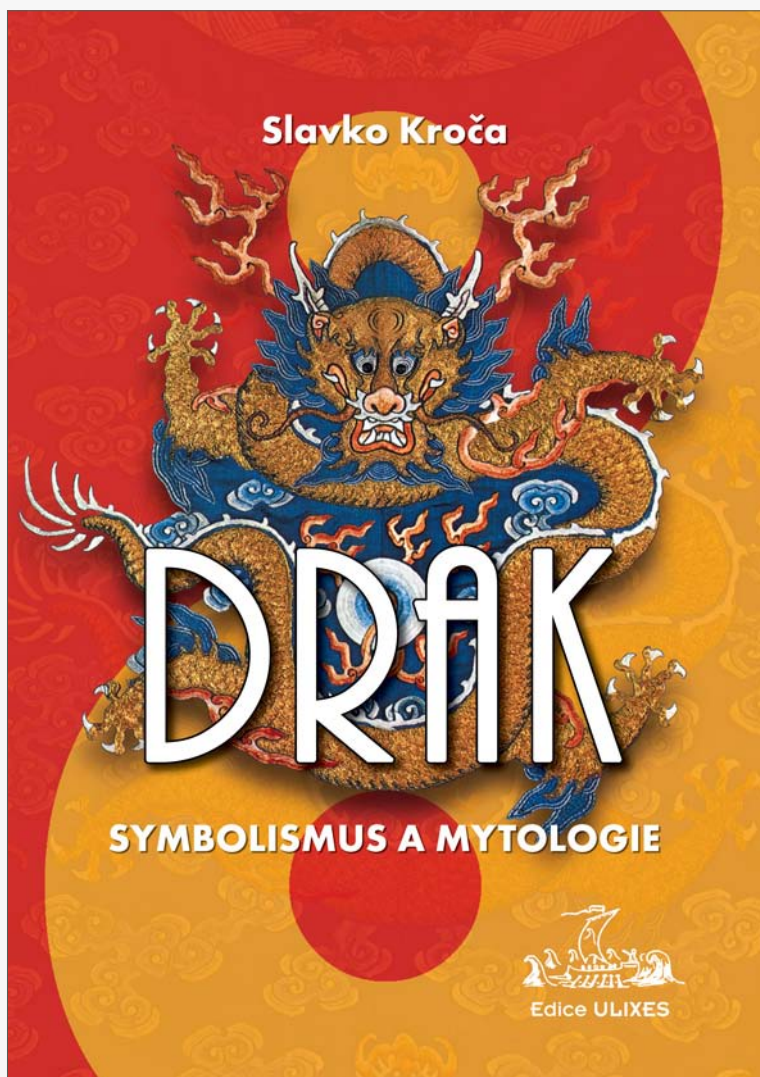
Tyto hory byly prvním místem, kde se v Čechách prosadilo lyžování. Koncem 19. století navštívil hrabě Harrach Norsko, kde se s lyžemi seznámil. Po návratu zahájil na svém panství v Krkonoších jejich výrobu. Lyže nejprve sloužily lesníkům, aby se v zimě po horách snáze pohybovali. Brzy se ale začaly využívat i ke sportu a už v březnu roku 1913 se v Krkonoších konal první lyžařský závod. Dodnes leží některá z nejoblíbenějších lyžařských středisek právě v těchto horách.

I přes léto přitahují naše nejvyšší hory řadu turistů. K nejoblíbenějším výletním místům patří Sněžka, černohorské rašeliniště nebo prameny Labe. Celkem projde Krkonošským národním parkem kolem 12 milionů návštěvníků ročně. Patří tak mezi nejnavštěvovanější národní parky na celém světě.

Aby se ulevilo nejznámějším místům přetěžovaným turismem, začala správa Krkonošského národního parku budovat nové naučné stezky v méně známých lokalitách. Oproti klasickým naučným stezkám jsou nové trasy v Krkonoších pojaty interaktivně a zážitkově: návštěvníci si mohou například na vlastní kůži vyzkoušet, jak těžké jsou jelení parohy.

Kromě zajímavé a rozmanité přírody patří k těmto horám neodmyslitelně i pověst o Krakonošovi, která se proslavila díky Krkonošským pohádkám. První vyobrazení Krakonoše pochází už z roku 1561, ale lidová vyprávění o něm jsou pravděpodobně ještě o sto let starší. V původních vyprávěních je líčen jako mocný démon, pán větru, nebezpečný všem lidem. Teprve postupem času se z něj stává spravedlivý ochránce hor, který pomáhá dobrým a trestá zlé.

Tato kniha nás zavede do úžasného světa příběhů, legend a mýtů o dracích, jejichž obrovité stopy a závan ohnivého dechu nacházíme po celém světě. Doprovázena bohatými ilustracemi představí symbolismus draka na Východě, kde je vnímán jako pramen života a štěstí, a také v západní kultuře, v níž jej můžeme spatřit spíše jako ztělesnění chaosu a nezkrocených sil.

Ale nebylo to tak vždy. Autor díky srovnání bohatého mytologického materiálu poukáže na společné charakteristiky a symboly sahající do hlubin časů a současně čtenáři nabídne desítky poutavých příběhů, které nás zavedou do jednotlivých zemí od Číny a Japonska přes Egypt až do Evropy a dýchnou na nás vždy svým jedinečným geniem loci. Pokud při čtení otevřeme své vnitřní oči, můžeme proniknout za slova-symboly a vznést se na křídlech draků do světa imaginace a pradávného volání duše.

Ukázka z knihy:

Srovnávací mytologie poskytuje v souvislosti s draky mnoho příkladů vzájemného ovlivňování kultur. Na rozdíl od negativního pojetí draka, v němž symbolizuje destrukci, vystupuje drak v mnoha představách též jako symbol moudrosti a ve spojení se slunečním božstvem. Jako příklad můžeme uvést dvojice Bél a Drak, Apollon a Pýthón, Osiris a Tyfon, Kršna a Kálíja, Sigurd a Fáfni a konečně sv. Jiří a Drak. Všichni byli slunečními bohy nebo hrdiny a tam, kde se nachází slunce (nebo hrdina), je i drak. V některých případech drak vystupuje jako hlídač pokladu, který symbolicky představuje samotnou nesmrtelnost, jak je tomu v legendě o Sigurdovi.

O autorovi:

Pan Slavko Kroča se narodil v roce 1957 v Prijedoru, v Bosně a Hercegovině. V Záhřebu, kde studoval stavební fakultu, se začal věnovat také studiu filozofie, psychologie a mytologie. V roce 1985 svá technická studia přerušil a odjel do tehdejšího Československa, kde společně s PhDr. Slavicí Kročou založili kulturní asociaci Nová Akropolis. Pan Slavko Kroča vedl během více než dvaceti pěti let celou řadu přednášek a kursů, publikoval články a úvahy. Věnoval svůj život studiu filozofie a jejímu neúnavnému šíření, nezištnému vzdělávání stovek mladých lidí a pečlivé práci na desítkách knih a nesčetném množství drobných publikací a materiálů. Vypracoval se na mimořádného grafika, který udával jedinečnou tvář všem knihám a materiálům Nové Akropolis, a tak velmi citlivě a výstižně doplňoval a obohacoval obsahovou stránku všech filozofických, historicko-mytologických a jiných textů. Několik posledních let pracoval na svém díle o dracích, ale těžká nemoc mu znemožnila práci dokončit. Tento Drak Moudrosti nás opustil 28. června 2011 zanechav nám ty nejcennější poklady, jaké kdy dokázal kterýkoli drak nashromáždit.

V našich sídlech nebo na www.vecnakrasa.cz

LIDÉ SE BOJÍ LIDÍ

Strach není emocí ani novou ani charakteristickou pro naše období. Každý okamžik v dějinách, od nejstarších časů, které lze zaznamenat, poznal tu či onu formu strachu. Vždy existovaly faktory, jež děsily lidstvo, v závislosti na právě se rozvíjejících civilizačních formách.

Můžeme si všimnout, že se nám knihy snaží vysvětlit strach primitivních lidí jako pramenící z úcty k silám Přírody do té míry, že je uctívají jako bohy, takovým způsobem, že modlitby vyslovené na zemi sloužily k získávání přízně těchto neznámých energií. Přestože nesouhlasíme s tímto jednoduchým vysvětlením archaických kultů, přece jen věříme, že určité nekontrolovatelné nebo nepředvídatelné fenomény mohou vyvolat paniku u těch, kteří se před nimi cítí bezbranní. Snad ještě pořád nám nahánějí hrůzu velké bouře, vlny, které pohlcují pevniny, vulkány chrlící oheň, nespoutané větry, nemluvě o zatmění nebo zemětřesení, přestože jsou často předpovídány. Strach v těchto případech pochází z nedostatku sil, s nimiž disponujeme při zastavování těchto „mocností“, které nás převyšují a škodí nám.

Také nás zaráží idea nekonečna, toto nebe, které nikde nekončí, ačkoliv se ho snažíme ohraničit, neznámá smrt a to, co se s námi stane po životě. Trápí nás nemoci, fyzické bolesti, psychické utrpení ve všech aspektech, drásavé pochybnosti, věci, které nechápeme, přestože nám je podávají logickou formou. Stáří je nám proti srsti a také mládí má své problémy plynoucí z nejistoty života, který slibuje cestu, již je potřeba ujít, ale ne vždy jsou zcela jasné prostředky, které lze k tomu použít.

Aniž bychom upadali do omylu, v mnoha případech mají lidé strach z jiných lidí. Vždy existovali kriminálníci, bandité a násilníci, sadisté a blázni, kteří lidem nahánějí strach svými ničemnostmi. Existoval strach z převahy bezohledných mocnářů, z tyranů, kteří zotročovali celé národy, z těch, kteří jdou do války za hledáním kořisti, a ne pro čest nebo obranu určité ideje. Dějiny poznaly paniku vyvolanou bezmocností před násilím ustaveným jako zákon. Bylo už všechno a věříme, že možnosti byly více než vyčerpány.

Žijeme však v nové éře hororů. Dnes mají všichni lidé strach ze všech. Víím, že tento výrok je přehnaně kategorický a že logicky existují tací, kteří necítí tento strach, a také tací, kteří ho nevyvolávají. To, co však zastrašuje, je zevšeobecněný stav násilí a krutostí ve všech koutech světa. Pokud se dříve zlo mohlo připsat té či oné formě systému vlády, pokud se dříve mohlo mluvit o jednom národu, který byl hroznější než druhý, dnes se vše mísí zvláštním způsobem a neštěstí panuje ve svých sídlech na celé planetě.

Vždy existovaly války a vždy s sebou přinášely smrt a bolest. Avšak dnešní války jsou špinavější než kdy jindy. Nejsou to srážky, nýbrž formy všeobecného mučení, kterých se nezúčastňují pouze válečníci, ale celá populace. Nevím, jsou-li dnešní krutosti větší než ty předtím, nebo je rozdíl v tom, že se nyní o nich dozvídáme prostřednictvím komunikačních prostředků během několika hodin, ale tak či onak, ať už je opravdový důvod jakýkoliv, strach se stal chlebem vezdejším. Není možné důvěřovat osobám, které se najednou v době válečné situace stávají krutými, zneužívající už tak hrozných podmínek, až se z nich stanou noční můry.

Kriminálníci existovali vždy. Dnes však každý zločin s sebou přináší příměs mučení. Jako by pouhé zabíjení už nestačilo, jako by instinkty agresivity potřebovaly stále více krutosti, aby byly ukojeny, pokud mohou být vůbec ukojeny.

Vždy existovali zloději, násilníci, výtržníci, ale k tomu, co vždy existovalo, se nyní přidalo nepopsatelné množství krutosti a necitelnosti. Občas se zdá, že není možné, aby lidské bytosti páchaly takové delikty, ne však proto, že by lidské bytosti nebyly schopny je páchat, nýbrž pro míru bezohlednosti, s jakou jsou páhány.

A s postupem naší doby se tyto symptomy krutosti objevují u osob stále mladších, u adolescentů a dětí... Nikdo se nemůže zachránit před touto vlnou zla, která dostává charakter epidemie.

Jako u každé epidemie existují postižení a ti, již stále ještě odolávají. Odolávají čemu? Neodolávají agresí ani deliktům, nýbrž v každém případě potřebě jednat stejným nehumánním způsobem. Avšak ti, kteří odolali nemoci, jsou pro změnu zasaženi paralyzujícím strachem, mrazivou bezmocností reagovat, najít oporu v někom nebo v něčem. Bránit se? Jak? Před čím? Co je to, co se rozpoutalo a způsobilo, že lidé mají větší strach z lidí než z čehokoliv jiného? Snad bychom mohli položit otázku i jiným způsobem: Co je to, co v lidech zemřelo, že vypadají jako mrtvoly bez cíle, ale aktivní a zlé?

Na vrcholu našich kultur – nebo v jejich úpadku? – kde se všechno slibuje ve jménu falešné svobody, zmizely hranice mezi možným a nemožným, ne co se týče jednání, ale co se týče jednání zasazeného do rámce lidské přirozenosti. Morální zákony neexistují a ty, které jsou v platnosti, jsou zastaralými parodiemi předpisů, neupotřebitelných v současném okamžiku. Výchova je vedlejším produktem robotizace prostředků života a zvyků. Netransformuje individuum, nýbrž mu přináší některé podklady nezbytné k přežití. Náboženské a mystické prožitky jsou vnucovány malým skupinám a sektářským

podskupinám a také nenabízejí duši to, co duše vyžaduje. Samozřejmě, pokud je duše projevem mozkových buněk, proč jí nabízet něco jiného než vitamíny, alkoholické nápoje a drogy?

Věříme, že to, co zemřelo, je možnost projevu lidského ducha. Duch nezmizel. Nanejdříve je uspaný, skryl se nebo se opouzdřil, a proto se neprojevuje, především nenachází-li cestu ani způsob jak to udělat. Zůstávají pouze těla plná zmatených citů a myšlenek, zůstávají roboti, kteří se obracejí dnes k jednomu, zítra k druhému pánu, vždy v hledání novinek, které nahrazují hlad po věčnosti.

Proto cítíme strach. Proto se lidé bojí lidí. Schyluje se k bouři. Cítíme paniku zvířete, které ví, že ztratí něco důležitého, to nej-

důležitější. Cítíme hrůzu z prázdna lidí bez ducha. Cítíme strach. Naučili jsme se vidět pouze formy a neumíme rozlišovat lidi s duší od lidí-strojů.

Pozor na epidemii! Mějme se na pozoru, abychom objevili i nejmenší příznak zla, neboť nás, kteří milujeme a hledáme pravdu, postihl úděl žít mezi nemocnými, aniž bychom onemocněli, snášet strach, aniž bychom se báli, léčit ty, co trpí, a pomalu nahrazovat strach láskou. Není důležitý čas, který nás to bude stát, ani neúspěchy, které na začátku můžeme mít; to, co je důležité, je začít dříve, než bude znečištění úplné a než ztratíme historickou možnost, mnohem důležitější, než se nám zdá.

Prof. Delia Steinberg Guzmán
(březen 1993)

KURZ FILOZOFIE PRO ŽIVOT

Když se dnes řekne slovo filozofie, často si představíme teoretickou disciplínu odtrženou od praktického života. Tento kurz vám nabízí filozofii takovou, jaká je ve své podstatě: srozumitelnou a aplikovatelnou v každodenním životě.

1. PŘÍRODNÍ FILOZOFIE

Podle klasické filozofie byla etika vnímána jako klíč ke skutečnému rozvoji lidské bytosti. Dotkneme se i významu pojmů Philo-Sophia, filozofická škola a filozofie jako způsob života. Ukážeme si rozdíl mezi morálním a intelektuálním životem a nevynecháme ani vysvětlení pojmu učedník.

2. ČLOVĚK A UNIVERZUM

Mikrokosmos i makrokosmos jsou prostoupeny stejnými zákony, které mají své rozmanité projevy, dle úrovně, na které je pozorujeme. Sluneční soustava stejně jako i život jednotlivce mají svůj skrytý smysl, cestu i směr. Pojednává o tom klasické západní a východní pojetí člověka a univerza a pojmy vědomí, dharma, karma a reinkarnace.

3. ODKAZ DÁVNÉ INDIE

Prostřednictvím symbolů se můžeme napít se studnice Pravdy a Poznání. Otevírají nám brány vnitřního světa, ve kterém se střetávají protichůdné hlasy, přičemž snahou člověka je zorientovat se v nich a dosáhnout vnitřní rovnováhy a klidu. Symbolický je i text „Bhagavadgíta“, který se zabývá otázkou, jak se může člověk naučit jednat „správně“.

4. ZÁHADY TIBETU

„Hlas Ticha“ představuje kompas na cestě poznání a rozvoje sebe sama. Poukazuje na charakteristiky jednotlivých úseků této cesty, na její úskalí, výzvy i příležitosti, na to, s čím se nevyhnutelně setká každý, kdo si přeje uslyšet hlas duše: se třemi ctnostmi učedníka, smyslem vnitřního růstu a s pojmy jako koncentrace, iluze, touha či jednota.

5. BUDDHISTICKÁ FILOZOFIE

Mnoho filozofů se zabývalo otázkou, jaký smysl má existence člověka či jak tento smysl najít. Život je často poznamenán bolestí nebo nějakou formou utrpení a nouze. Siddharta Gautama Buddha hledal odpovědi na tyto otázky. Seznámíme se s jeho učením o Zlaté střední cestě a Čtyřech vznešených pravdách, jejichž součástí je Osmerá ušlechtilá stezka vedoucí k překonání „utrpení“ v životě.

6. MOUDROST ČÍNY

Konfucianismus nabízí eticko-politické zřízení založené na principech bratrství, řádu a harmonie. Uspořádaná společnost, vedená nejschopnějším a nejctnostnějším člověkem, je odrazem harmonie v univerzu. Nabízí racionální sociální řád založený na etice a vzdělání zdůrazňující důležitost osobního rozvoje člověka.

7. VÝZVA ŽIVOTA VE SPOLEČNOSTI

Soužití: všichni navazujeme vztahy a naše jednání má vliv na životy ostatních. Proto nás zajímají hodnoty, na jakých je možné vystavět dobře fungující společnost. Pokud se takto nalezené hodnoty stanou základem pro politiku, je tu naděje na prožití jednoty. Proto je důležitá úloha jednotlivce ve společnosti a při utváření lepšího světa.

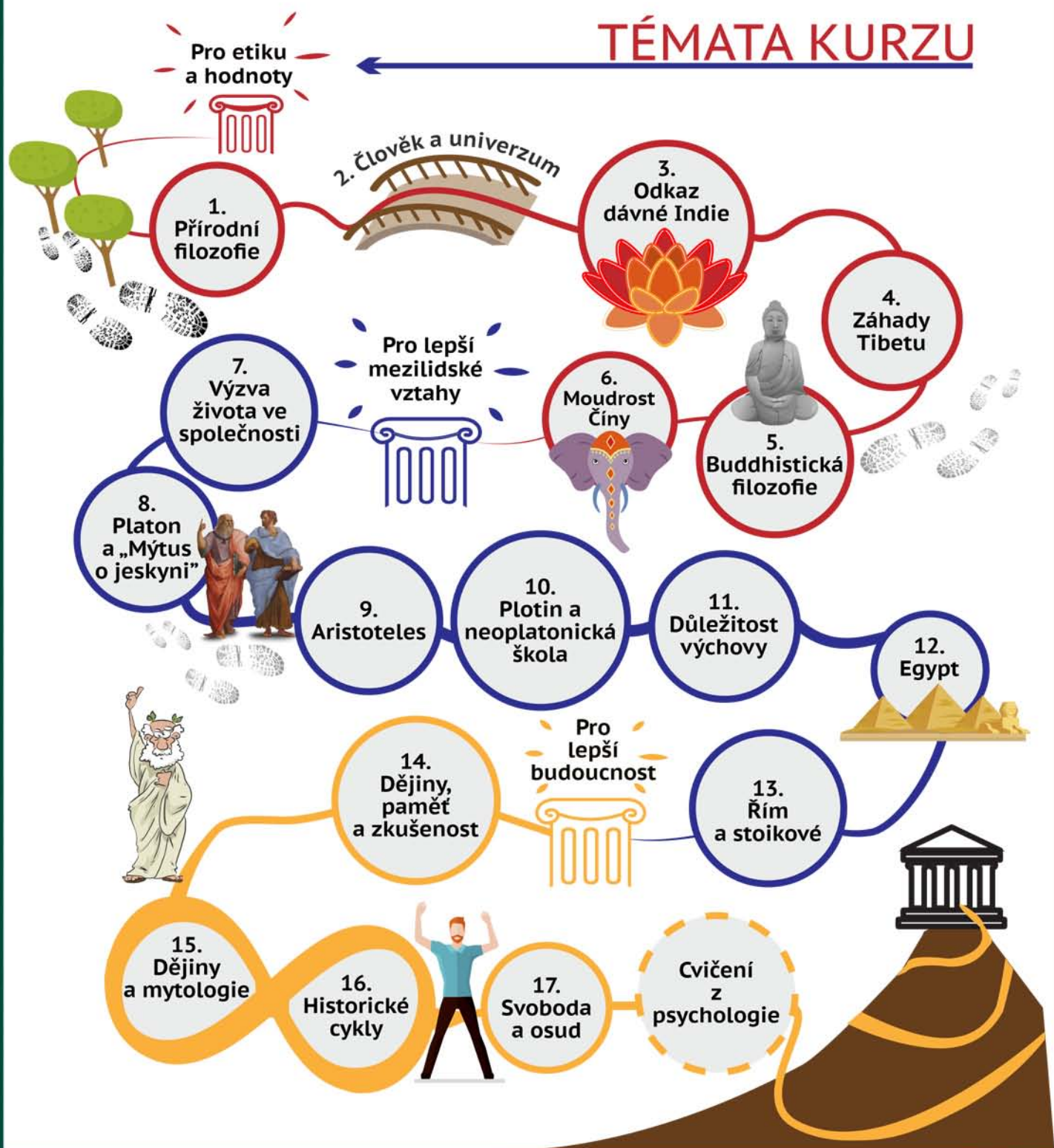
8. PLATON A „MÝTUS O JESKYNI“

Svět, ve kterém žijeme, není zdaleka dokonalý, a přesto byl podle Platona vytvořený na základě dokonalých pravzorů. Platon odhalil, že jednou z velkých překážek člověka na cestě vlastního rozvoje je iluze, které nezřídka podléhá a která napomáhá jeho „uvěznění v jeskyni“. Symbolickým jazykem o tom vypráví v příběhu „Mýtus o jeskyni“.

9. ARISTOTELES

Šťěstí je jedna z nejzákladnějších potřeb člověka, a proto se jím podrobně zabýval i Aristoteles. Dosáhnout dlouhotrvajícího štěstí a umět rozeznat to krátkodobé není třeba nechávat náhodě. Aristoteles popisuje ctnosti jako síly duše, které nám, když je rozvíjíme, pomáhají uchopit život do vlastních rukou.

TÉMATA KURZU

www.akropolis.cz

www.filozofieprozivot.cz

NA ÚVODNÍ PŘEDNÁŠKU JE VSTUP VOLNÝ

10. PLOTIN A NEOPLATONICKÁ ŠKOLA

Prostřednictvím eklektické filozofie ukázal neoplatonismus, že téměř všechny náboženské a filozofické směry mají společný základ. Poukázal na důležitost skutečného bratrství mezi lidmi, které je založeno na toleranci, pochopení a respektu, což vychází z poznání, že lidské duše vycházejí z jednoho pramene.

11. DŮLEŽITOST VÝCHOVY

Mnozí filozofové se shodli v tom, že bez úsilí a systematičnosti se k cíli dojit nedá. To je i přínos vzdělání a výchovy. V dětství nás tvaruje naše rodina a okolí, v dospělosti je formování nás samých v našich rukách a prostřednictvím našeho sebevzdělávání a sebevýchovy se my sami stáváme odpovědnými za vytvořené dílo, které je zároveň kamínkem v mozaice společnosti, lidstva a celého světa.

12. EGYPT

Morálka v Egyptě není jen teorií, ale představuje životní styl a je základním pramenem života v pyramidálním uspořádání společnosti. Potvrzením toho jsou i rady a návody některých faraonů, vezírů a egyptských mudrců, které nám i dnes mohou pomoci chápat sebe sama a svoji úlohu, vykonávat své povinnosti dobře, radostně a zodpovědně.

13. ŘÍM A STOIKOVÉ

Stoicismus přenesl z epochy helénizmu mnoho hodnotných myšlenek a jeho představitelé svým jednáním ukázali, že jsou tyto myšlenky použitelné v praktickém životě a že i v těžkých časech se lze pomocí etiky vyhnout úpadku. Stoická nauka shrnuje smysl vědomého a šťastně vyrovnaného jednání a vysvětluje, že skutečnou svobodu člověk zažije, pokud je schopen zharmonizovat vlastní přirozenost s vyšší podstatou.

14. DĚJINY, PAMĚŤ A ZKUŠENOST

Zkoumáním dějin může člověk získat cenné bohatství nejen v podobě poznatků, ale především zkušeností. Pokud se dokážeme z dějin poučit, pochopit je a vytáhnout z nich zkušenosti, můžeme je uplatnit v přítomnosti, což nám umožňuje stát se aktivním a vědomým tvůrcem své budoucnosti. Vzpomínky na minulost, ať už se týkají jednotlivce nebo společnosti, mohou být pozitivní i negativní. V obou případech však mají vliv na náš každodenní život a mohou být užitečné, pokud si z nich dokážeme vzít ponaučení nebo inspiraci. Minulost je naší součástí a ovlivňuje naši přítomnost.

15. DĚJINY A MYTOLOGIE

Mýty nám svým symbolickým jazykem přinášejí nejen poznání dějin, ale nabízejí mnohem více. Lze je „odemknout“ klíčem historickým, psychologickým, astronomickým a dalšími. Dle toho, který klíč použijeme, nám mýtus otevře brány do dané dimenze.

16. HISTORICKÉ CYKLY

Čas je relativní pojem, a přesto nás silně ovlivňuje, protože představuje jednu ze skutečností, jejímž prostřednictvím se ve světě orientujeme. Jeho běh v přírodě vnímáme prostřednictvím střídání období, která se opakovaně navracejí do téhož momentu, ačkoli vždy v trochu pozměněné formě spojené s jistými charakteristikami.

17. SVOBODA A OSUD

Jedním z důležitých nástrojů na cestě lidského života je svoboda. Tématem správného chápání svobody se zabývali filozofové všech dob, a mnozí shodně dospěli k závěru, že jejím nejdůležitějším projevem je svoboda volby, avšak s plným vědomím možných důsledků a s převzatou odpovědností za ně.

Součástí kurzu jsou cvičení rozvíjející schopnosti člověka: pozornost, koncentrace, paměť, imaginace, vůle atd.

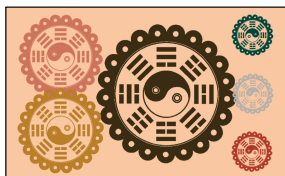
Více na: www.akropolis.cz a www.filozofieprozivot.cz

KURZ FILOZOFIE PRO ŽIVOT

**Kurz 17 bloků přednášek a praktických cvičení
NOVÁ PODOBA KURZU**

- Na úvodní přednášku je vstup volný.
- Koná se jednou týdně, vždy 2 h, [program viz strany 15–17](#)

I-ŤING – KNIHA PROMĚN

Přednáška s workshopem

Starý čínský text nám prostřednictvím 64 hexagramů (obrazců složených ze šesti čar) přibližuje principy člověka, přírody, kosmu a jejich vzájemné prolínání. I dnes nás může inspirovat nejen k věštění, ale především k pochopení skryté moudrosti, která vychází z konfuciánské i taoistické tradice.

VÍCE FILOZOFIE, MÉNĚ STRESU

Přednáška

Stresové situace jsou součástí našeho života a nelze se jim zcela vyhnout. Přicházejí, jak v našem osobním životě, tak i ve společnosti, ve které žijeme. Filozofie nám uprostřed vnější nestability pomáhá najít vnitřní jistotu a pevnost a objevit to, co je důležité a trvalé. Nový úhel pohledu nám umožní vidět těžké situace jako výzvu, a ne jako bolest.

INKOVÉ A MACHU PICCHU

Přednáška

V nadmořské výšce 2,5 tisíce metrů nás toto „ztracené město“ ohromí svou architekturou, která dokonale zapadá do přírody, posvátnými stavbami i vědeckými znalostmi Inků, jeho tvůrců. Tento hrdý a pracovitý národ byl nositelem pokroku pouze několik století, ale přesto dokázal sjednotit a povznést mnoho národů Jižní Ameriky.

STOIKOVÉ A SMYSL ŽIVOTA

Přednáška

Život s sebou nese nutnost čelit mnoha krizím, společenským i osobním. Právě v takových okamžicích nás více než kdy jindy provází otázka o smyslu života: Jaký význam má naše snažení? O co má vůbec smysl usilovat? A o co se můžeme opřít, když se vše kolem nás mění? Odpovědi stoických filozofů na tyto otázky neztratily svou aktuálnost ani po mnoha staletích.